

Witte Haai

Soms krijg ik hier in Chesapeake, Virginia, de krant op de typisch Amerikaanse wijze. Je kan je best wel het volgend filmfragment voor de geest halen: een fietsende krantenjongen die door de straten rijdt terwijl hij kranten op de opritten gooit. Hoewel, ik denk dat die filmjongen nu een baard heeft en zich door de straten begeeft in een afstandse auto. De kranten gewikkeld in een plastic zak. Terug naar de krant: soms lees ik de krant in de vroege ochtenduren. Deze keer viel me het bericht op over de mogelijke aanwezigheid van een witte haai voor de kust van Virginia Beach. Is het 1 april? Niet dat ik haaien vrees. Eerlijk gezegd, ik heb nog geen haai tijdens een duik tegen gekomen. Of misschien toch? In de Keys heb ik mogelijks een glimp opgevangen, maar als ik de vis niet positief kan identificeren, dan telt het voor me niet.

Als je denkt dat witte haaien voor de kusten patrouilleren, dan mis je de laatste wetenschappelijke inzichten. Alleen jonge haaien blijven tegen de kust voedsel zoeken. De volwassen exemplaren verkiezen de open oceaan gedurende de grotere helft van het jaar. Waarom? Nog geen idee. Het is eigenaardig vast te stellen hoe weinig we over deze grote dieren weten. Ongekend maakt on-

bemind, maar in het geval van deze vis maakt het hem gevreesd. Dus door je kennis te vergroten, zal je er meer bewondering voor krijgen. Hoe? Surf naar <http://marinebio.org>. Een zeer leerrijke site.

Recente onderzoeken met behulp van kleine draagbare computers die aan de haaien bevestigd worden, tonen aan dat ze jaarlijks naar de dezelfde plaats terugkeren. Hoe ze hun weg vinden? Ook geen idee. Eén ding is zeker, ze gebruiken hiervoor geen nautische kaarten. Deze soort kaarten zijn doorgaans duur, maar het internet biedt ook hiervoor een oplossing. Je kent waarschijnlijk wel Google Maps of www.openstreetmap.org. Maar je wist niet dat er is ook een minder gekende, open versie voor zeekaarten bestond. Nu dus wel. Ik ben geen doorgewinterde zeerot, maar ik heb de indruk dat de aangeboden kaarten van hoge kwaliteit zijn. Nu nog een site vinden waarop deze gegevens met informatie over duikwrakken gecombineerd worden. Ik vrees echter dat de gemeenschap van wrakduikers betreffende hun informatie niet zo open is. Oh ja, de URL is: <http://map.openseamap.org>.

Haaien gaan dus de open oceaan in. Hoewel ze bijna 70% van het aardoppervlak bedekken, weten we weinig over deze grote watermassa's die we oceanen noemen. In feite zijn alle oceanen met elkaar verbonden. De scheiding is louter een menselijke benadering. Voor de natuur zijn ze één pot

nat. Je kennis over deze vergroten kan je via <http://ocean.si.edu>. Voor iedereen die in dit onderwerp geïnteresseerd is dit een welkome bron van informatie.

Voor onderzoek van de zeeën moet je echter niet ver gaan. Ook onze Belgische onderzoekscentra leveren goed werk. Wrakduikers mogen dan karig zijn met het meedelen van hun kennis, deze centra zijn dat iets minder. Op de site www.sea-arch.be van het archeologisch onderzoek van de Noordzee – het duurde een tijdje vooraleer ik de boodschap verborgen in de URL ontdekte – vind je leuke weetjes. Even dacht ik dat ze hun informatie over wrakken achter bolletjes op de kaart verborgen hielden, maar een verwijzing naar www.maritime-archeologie.be blijkt de juiste beslissing. Hoewel ik vermoed dat het om zeer gekende wrakken gaat.

Soms kom je ook op het net archeologische vondsten tegen. Hoewel het begrip virtuele archeologische vondst waarschijnlijk nog niet gedefinieerd is, denk ik dat de volgende webpagina aardig in de buurt komt: www.lyrics.net/lyrics/scuba%20diver. Wat denk je?

En zoals altijd, mocht je iets, archeologisch of niet, ontdekken op het net dat ook maar een beetje naar duiken ruikt, stel dan snel een e-mailtje op, vermeld de URL van je virtuele schat en stuur alles op naar patrick.van.hoeserlande@advalvas.be. ■

PATRICK VAN HOESERLANDE